

ਬਿਲਦਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ

ਬਿਲਦਦ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਮਿੱਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ “ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ” ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।¹ ਜੈਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦਾ ਚੈਂਪੀਅਨ” ਦੱਸਿਆ ਸੀ।² ਬਿਲਦਦ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ: ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਦਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

“ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਉਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ?” (8:1-7)

‘ਤਦ ਬਿਲਦਦ ਸ਼ੁਰੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਜਾਏਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ ਹੋਣਗੇ? ‘ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਉਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ? ਯਾ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ? ‘ਜੇ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ‘ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਗੱਠ ਨਾਲ ਭਾਲਦਾ, ਅਤੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ, ‘ਜੇ ਤੂੰ ਪਾਕ ਤੇ ਨੇਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜਾਗ ਉੱਠਦਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵਸੇਬਾ ਬਚਾਈ ਰੱਖਦਾ, ‘ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਆਦ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੀ ਸੀਗਾ, ਪਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧਾਉਂਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 1, 2. ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਉਹੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ (15:2)। ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ “ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸਨ।”³

ਆਇਤ 3. ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਉਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ? ਯਾ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ? “ਨਿਆਉਂ” (מִשְׁפָּט, *ਮਿਸ਼ਪਟ*) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਦੁਤੀ ਇਖ਼ਤਿਆਰ, ਉਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ (תּוֹרָה, *ਟੋਰਾ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ “ਇਕ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ” ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁴ ਬਿਲਦਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਅਸਿੱਧਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਨ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਆਉਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।⁵

ਆਇਤ 4. ਪਾਪ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕਠੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ

ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ (ἁγῶν, ਪੇਸ਼), ਜਾਂ “ਵਿਦਰੋਹ” ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ।

ਆਇਤਾਂ 5-7. ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਪਾਕ ਤੇ ਨੇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਧਰਮ ਦਾ ਵਸੋਬਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਭੌਤਿਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਭਾਵ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ।

ਬਿਲਦਦ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ (8:8-10)

ੴ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਹ, ੧ਆਪਾਂ ਤਾਂ ਕੱਲ ਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਯਾ ਹੀ ਹਨ। ੧੦ਕੀ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਖਲਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਲਿਆਉਣਗੇ?

ਆਇਤਾਂ 8-10. ਬਿਲਦਦ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ” ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁੱਢਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ “ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ” (ῥῆ, ਡੇਰ) ਸ਼ਬਦ ਇਕਵਚਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸਮੂਹਕ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਦਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਹੀ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ “ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ” ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।^੬ ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਬਿਲਦਦ ਇਕ ‘ਪਰੰਪਰਾ’ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।”^੭

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ, ਦਰਅਸਲ, ਬਿਲਦਦ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (8:11-22)

^{੧੧}ਭਲਾ, ਬਿਨਾ ਚਿੱਕੜ ਤੋਂ ਜਲ ਕਾਨਾ ਉੱਗੂਗਾ? ਭਲਾ, ਬਿਨਾ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਦੱਭ ਵਧੂਗੀ? ^{੧੨}ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਹਰਾ ਹੈ ਵੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਘਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ^{੧੩}ਐਉਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਧਰਮੀ

ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ¹⁴ਜਿਹ ਦਾ ਬਿਸਵਾਸ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮੱਕੜੀ ਦਾ ਜਾਲਾ ਹੈਗਾ। ¹⁵ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਟੇਕ ਲਾਉਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਰਹੂਗਾ, ਉਹ ਉਹ ਨੂੰ ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਫੜ ਲਊਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੂਗਾ। ¹⁶ਉਹ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਭਰਾ ਹੈਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਉੱਤੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ¹⁷ਉਹ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਲਿਪਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਭਾਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ¹⁸ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਖ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੂਗਾ, ਭਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ¹⁹ਵੇਖ, ਏਹ ਉਹ ਦੇ ਰਾਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈਗਾ। ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖ਼ਾਕ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਣਗੇ। ²⁰ਵੇਖ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਖਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਿਆਗੂਗਾ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਥੰਮ੍ਹਗਾ। ²¹ਉਹ ਅਜੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੈਕਾਰੇ ਨਾਲ ਭਰੂਗਾ। ²²ਤੇਰੇ ਵੈਰੀ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨਣਗੇ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਹੋਊਗਾ ਹੀ ਨਾ।

ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ: ਜਲ ਕਾਨੇ ਦਾ ਸੁੱਕਣਾ (8:11-13), ਮੱਕੜੀ ਦੇ ਜਾਲੇ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕਤਾ (8:14, 15) ਅਤੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਪੈਂਦੇ ਦਾ ਪੁੱਟਣਾ (8:16-19)।⁸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ (8:20-22)।

ਆਇਤਾਂ 11, 12. **ਭਲਾ, ਬਿਨਾ ਚਿੱਕੜ ਤੋਂ ਜਲ ਕਾਨਾ ਉੱਗੂਗਾ? ਭਲਾ, ਬਿਨਾ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਦੱਭ ਵਧੂਗੀ?** “ਜਲ ਕਾਨੇ” ਦਾ ਪੈਂਦਾ ਨਿੱਘੇ, ਦਲਦਲ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਉੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੀਲ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ। ਦੂਜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਯੂਗੈਰਿਟਿਕ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਹੁਲੇਹ ਵਿਚ ਉੱਗਿਆ ਸੀ।⁹ ਜਲ ਕਾਨਾ ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ, ਤੇਜ਼ ਬੇੜੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (9:26)। ਜਦੋਂ ਪੈਂਦੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ, ਇਹ ਜਲਦੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 13. ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਰਮੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਕ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜਲ ਕਾਨੇ ਦੇ ਪੈਂਦੇ ਦੇ ਸੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੈ।”¹⁰ “ਅਧਰਮੀ” (אָפֶּן, ਓਨੇਪ) ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਕੁਧਰਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਵਾਰ ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (8:13) ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (17:8)। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ (13:16) ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (34:30)।¹¹

ਆਇਤਾਂ 14, 15. ਅਗਲਾ ਉਦਾਹਰਣ ਮੱਕੜੀ ਦੇ ਜਾਲੇ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਮੱਕੜੀ ਦੇ ਜਾਲੇ ਜਿੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ

ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਟੇਕ ਲਾਉਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਰਹੂਗਾ। ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਪਿਛਲੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਇਕ ਵੱਡੀ ਹਵਾ ਉਜਾੜ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਆਪਣਾ “ਘਰ,” ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1:18, 19)। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਦਦ ਅੱਯੂਬ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 16-18. ਤੀਜਾ ਉਦਾਹਰਣ ਇਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪੈਦੇ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਗ਼ ਦੀਆਂ ਚਟਾਨਾਂ ਵਿਚ ਉੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਰੂਪਕ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖ (ਜਾਂ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਉਹ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 19. ਵੇਖ, ਏਹ ਉਹ ਦੇ ਰਾਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈਗਾ। ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਖ਼ਾਕ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਅੰਗ ਜਾਂ ਠੱਠੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।¹² ਬਿਲਦਦ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਕਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 20-22. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਿਆਗੂਗਾ। ਪਰ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖਰਿਆਈ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ (27:5; 31:6), ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਪਤਾਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹੂਗਾ। ਇਬਰਾਨੀ ਲਿਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਤਕੜਾ ਕਰੇਗਾ।” ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਉਹ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਪਰ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰਿਆਰ ਕਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਹੱਤਿਆ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰੇਗਾ - ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ।

ਬਿਲਦਦ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ ਦੀਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹਨ:

ਬਿਲਦਦ ਦੁਆਰਾ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਖਾਮੀ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਪ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮੀ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਬਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਹ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਸਿੱਟੇ ਤੇ

ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਿਆ ਸੀ - ਇਕ ਖਾਮੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹੀ ਹੈ।¹³

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਕੁਚੱਜਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਖੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮੌਕਾ (ਅਧਿਆਇ 8)

ਕੁਚੱਜਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕ ਹੋਰ ਮਿੱਤਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਲਦਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿਲਦਦ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਕੁਚੱਜਾ ਸੀ।

ਇਕ ਕੁਚੱਜੀ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਟਿੱਪਣੀ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਲਦਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਨ; ਪਰ, ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕ ਚੰਗਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਿਲਦਦ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਕੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਬਿਲਦਦ ਦੇ ਕੁਚੱਜੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਵੀ ਗਹਿਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ (8:4)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਯੂਬ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਵਰਗੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਇਕ ਕੁਚੱਜਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ "ਜੇ।" ਆਇਤਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿਚ, ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੇ ਇਹ ਬਿਪਤਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਗੈਰ ਨਾਲ ਭਾਲਦਾ, ਅਤੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਪਾਪ ਤੇ ਨੇਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜਾਗ ਉਠਦਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵਸੋਬਾ ਬਚਾਈ ਰੱਖਦਾ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ)। ਬਿਲਦਦ ਦੀ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ” ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ “ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ” ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਕੂਬ 5:16 ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ ਸਕੀਏ। ਪਰ, ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਤਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਪਣਾਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਾਕ ਤੇ ਨੇਕ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਕ ਕੁਚੱਜਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਪਦੇਸ਼। 8 ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ, ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ “ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਯਾ ਹੀ ਹਨ” (8:9), ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ “ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (8:8)। ਪੁਰਾਣਾ ਸਬਕ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਿਲਦਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉੱਤਰ ਆਇਤ 20 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਿਆਗੂਗਾ।” ਬਿਲਦਦ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਅੱਯੂਬ ਐਥੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਬਕ ਇਹ ਸੀ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਲਦਦ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਇਤ 11 ਵਿਚ, ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੁਖ ਕੁਦਰਤ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਪੈਦੇ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਉੱਗਦਾ। ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਅੱਯੂਬ ਸੁੱਕ ਜਾਣਾ (8:12) ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (8:13)। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਅੱਯੂਬ “ਅਧਰਮੀ” ਸੀ (8:13)।

ਬਿਲਦਦ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਏਗਾ? ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਲਦਦ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ। ਅੱਯੂਬ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਯੂਸੁਫ਼, ਪੋਲੂਸ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੀ ਖਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਝੱਲੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਕ ਖੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਕਾ। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੈਕੇ ਨੂੰ ਗ਼ੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੁਚੱਜੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਦਿਲਾਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 11:19)। ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਭੋਗੇ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:26)। ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ “ਰੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਰੋਏ” (ਰੋਮੀਆਂ 12:15)। ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਿਲਦਦ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

ਐਫ. ਮਿਲਸ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਸਫੇ 7-8 ਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਲਦਦ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ²ਜੌਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 154. ³ਐਚ. ਐਚ. ਰਾਉਲੀ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦੀ ਸੈਂਚੁਰੀ ਬਾਈਬਲ, ਨਿਊ ਸੀਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ, ਸਾਊਥ ਕੈਰੋਲਾਈਨਾ: ਦ ਐਟਿਕ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਇੰਕ, 1970), 83. ⁴ਹਾਰੇਲਡ ਜੀ. ਸਟਿਗਰਸ, “*ਪੀੜ, ਸਾਡੀਕ*,” *ਬੀਓਲੋਜੀਕਲ ਵਰਡਬੁਕ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ ਆਰ. ਲਾਇਰਡ ਹੈਰਿਸ, ਗਲੀਸਨ ਐਲ. ਆਰਚਰ, ਜੂਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਬਰੂਸ ਕੇ. ਵਾਲਟਕੇ (ਸਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1980), 2:752. ⁵ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਅੱਯੂਬ* (ਐੱਨ.ਪੀ.: ਗੀਲੀਜੀਅਸ ਸਪਲਾਈ, ਇੰਕ., 1994), 85. ⁶ਹਾਰਟਲੀ, 159. ⁷ਹੇਲੀ, 87. ⁸ਹਾਰਟਲੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 157-58. ⁹ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 160. ¹⁰ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 161.

¹¹“ਅਧਰਮੀ” ਦੇ ਹੋਰ ਵਾਕਿਆਂ ਲਈ, 15:34; 20:5; 27:8; 36:13 ਵੇਖੋ। ¹²ਹੇਲੀ, 89; ਰੈਬਰਟ ਐਲ. ਐਲਡਨ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐੱਨ.ਪੀ.: ਬਰੇਡਮੈਨ ਐਂਡ ਹੋਲਮੈਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 121.

¹³ਹੇਲੀ, 90.